

[Forsvarsministeren]

ge politik skal man nok næppe tro, at SF nu lægger op til en drøftelse af det reelle budgetbehov ved et troværdigt dansk forsvar. Allerede selve forespørgslen formulerer antyder jo holdningen hertil.

Ud fra formålet med den danske sikkerheds- og forsvarspolitik, som der har været bred enighed om her i Folketinget, og forsvarrets aktuelle situation er det ingen kunst at argumentere for øgede forsvarsbudgetter. En sådan argumentation må dog på forhånd anses for at være spildt på Socialistisk Folkeparti, selv om visse medlemmer af partiet, som det jo er fremgået af aviserne, fra tid til anden har ventileret forskellige holdninger til den kommende forsvarspolitik, vel nok præget af forhåbningerne om en eller anden form for samarbejde med Socialdemokratiet.

Forsvarets ordning har gennem årene været baseret på aftaler mellem Socialdemokratiet og de nuværende regeringspartier. Dette brede politiske samarbejde om forsvaret har bygget på en enig opfattelse af, at målet for dansk sikkerhedspolitik først og fremmest er at forhindre krig og at beskytte Danmarks suverænitet og handlefrihed. Vi søger at forebygge krig ved at opretholde et tilstrækkeligt og troværdigt militært forsvar og ved at bidrage til gensidige tillidsforhold og stabile forbindelser mellem landene. Afspænding, rustningskontrol og nedrustning er andre vigtige dele af denne sikkerhedspolitik.

På alle disse områder har vi et forpligtende samarbejde i NATO. Vi kan ikke her i landet selv mobilisere tilstrækkelig militær styrke til alene at imødegå en militær stormagt. Derfor er samarbejdet i NATO en hjørnesten i sikkerhedspolitikken. Vores evne og vores vilje til at opretholde et godt dansk forsvar i fredstid, til at forberede modtagelsen af allierede forstærkninger og til selv at føre den indledende forsvarskamp er vigtige forudsætninger for, at NATO-medlemskabet kan give os en pålidelig sikkerhedsgaranti.

Når dette er sagt, må man se dels på den sikkerhedspolitiske udvikling, dels på kvaliteten og på kvantiteten af det danske forsvar. Disse forhold er naturligvis afgørende for den endelige politiske beslutning om forsvarsbudgettets udvikling i de kommende år.

Der er over de seneste tyve år sket en betydelig reduktion af det danske forsvar. Krigsstyrken i hæren er eksempelvis reduceret fra 78.000 til nu 72.000 mand, og freds-

styrken er siden 1965 halveret. Antallet af værnepligtige i forsvaret er gået ned fra ca. 36.000 mandår i 1965 til ca. 8.500. Søværnets kampenheder er skåret ned fra 47 i 1970 til 36 og flyvevåbnets kampfly fra 112 i 1970 til 84. Samtidig er der sket en betydelig udhuling af krigsbeholdningerne.

De nuværende nøgletal for det danske forsvar sættes i særligt relief ved en sammenligning også med de nærmeste nordiske naboer.

Det er naturligvis afgørende, at dansk forsvar kan udfylde sin plads inden for NATO-samarbejdet. Danmarks allierede giver udtryk for stor respekt for forsvarets personel og dets professionelle kunnen, men de finder også, at Danmark har for få styrker, for ringe materiel og for lave krigsbeholdninger. Hvis vi sammenligner med vore nabolande, finder vi da også, at de anvender en væsentlig større del pr. indbygger på deres forsvar, end vi gør. Norge bruger ca. 50 pct. mere, Sverige 25 pct. mere, Vesttyskland 40 pct. mere og Storbritannien ca. 60 pct. mere. Det er vanskeligt at se, at bevarelsen af Danmarks fred og frihed skulle være mindre værd for os, end de øvrige landes forsvar er for deres indbyggere.

Forsvaret har i de seneste 15-20 år gennemgået en betragtelig udvikling. Der har til stadighed været lagt vægt på forenkling og rationalisering samt en tilpasning til ændrede vilkår. Jeg vil derfor i dag betegne forsvaret som en moderne og effektiv arbejdsplads.

Der er bred tilslutning i den danske befolkning både til forsvaret og til Danmarks medlemskab af NATO-alliancen. Denne udvikling ønsker regeringen naturligvis at fortsætte, selv om forsvaret ved udgangen af 1987 står over for en række store problemer på både personel- og materielområdet, som ingen af forligspartierne kan komme uden om eller bagatellisere. Det tidspunkt er for længst passeret, hvor forsvarrets problemer kan løses med fiske ideer eller en misforstået overtro om, at der er store beløb at hente inden for de nuværende rammer. Er man i tvivl, behøver man bare at tale med forsvarrets eget personel eller med de frivillige i hjemmevernet.

Forsvaret råder på mange områder over moderne, effektivt materiel af høj teknologisk standard, men på en række felter er materiellet forældet. Derfor forestår der også i de kommende år en række store anskaffelser